

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821201667
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3821201667.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina vo veci starostlivosti súdu o maloletú N. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa rodičov matky K. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., N. G. XXX/XX a otca C. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., T. Y. XXX/XX, o zníženie vyživovacej povinnosti, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 26. augusta 2021, č. k. 16P/15/2021-131 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 4P/46/2019-78 zo dňa 23.1.2020 vo výroku I., a to tak, že vyživovaciú povinnosť otca voči maloletej N.e vo výške 250,- eur mesačne s účinnosťou od 16.4.2021 znížil na sumu 160,- eur mesačne, ktoré výživné je povinný platiť k rukám matky dieťaťa najneskôr do 28.dňa v mesiaci, mesačne vždy vopred. Vo výroku II. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že otec dieťaťa sa podaným návrhom doručeným súdu dňa 16.4.2021 domáhal zníženia vyživovacej povinnosti na maloletú N.u, o ktorej bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 4P/46/2019-78 zo dňa 23.1.2020, kedy mu bola zvýšená vyživovacia povinnosť na sumu 250,- eur. Podľa otca od tej doby došlo k zmene pomerov v tom smere, že od 17.2.2020 sa jeho pracovný pomer skončil a sumu výživného v nasledujúcom období platil z úspor. V priebehu konania upresnil, že vyživovaciú povinnosť navrhuje znížiť od podania návrhu, t. j. od 16.4.2021 na sumu 120,- eur mesačne. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie mal za preukázané, že o vyživovacej povinnosti otca bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom č. k. 4P/46/2019-78 zo dňa 23.1.2020, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej sa otec maloletej počnúc dňom 1.1.2020 zaviazal platiť výživné vo výške 250,- eur mesačne, čím sa zvýšila jeho vyživovacia povinnosť, predtým určená rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 7P/6/2019-62 zo dňa 26.3.2019 vo výške 180,- eur mesačne. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.2.2020. V tom čase bol otec maloletej od 1.4.2019 zamestnancom FORTISCHEM a. s. a zarábala v priemere 3.688,- eur mesačne v čistom. Matka maloletej bola v tom čase poberateľkou len rodičovského príspevku, bývala s deťmi u matky, ktorej prispievala na stravu a bývanie mesačne sumou 150,- eur. Otec maloletej býval v rodinnom dome v Prievidzi, vlastnil motorové vozidlo BMW, v striedavej osobnej starostlivosti mal dve maloleté deti, M. a U. Q.. Z výsluchu otca súd zistil, že pracovný pomer v spoločnosti FORTISCHEM skončil vo februári 2020 z dôvodu, že pracovný pomer mal dohodnutý len na jeden rok, pričom firma išla do reštrukturalizácie a nepredĺžili mu pracovný pomer. Následne bol nezamestnaný do 1.6.2020 kedy založil firmu FINCOME, kde je výlučným konateľom i spoločníkom s predmetom činnosti obchod, služby, sprostredkovanie, kde má dohodnutý mesačný odmenu vo výške 100,- eur. Z výsluchu matky maloletej v súčasnosti súd zistil, že do februára 2021 bola na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok vo výške 370,- eur mesačne plus prídavky na tri deti. Od augusta do novembra 2020 pracovala na dohodu o pracovnej

činnosti u MUDr. Dany Malierikovej, kedy zarábala okolo 120,- eur mesačne ako zdravotná sestra. Od decembra 2020 sa zamestnala v trvalom pracovnom pomere u MUDr. Seleckej, detskej lekárky so sídlom v Prievidzi, kde dosahuje príjem okolo 820,- eur mesačne v čistom. Od septembra 2020 maloletá chodí do MŠ, kde jej hradí stravné a iné poplatky spolu vo výške 45,- eur mesačne. Od októbra 2020 býva v nájomnom byte v Prievidzi, kde platí nájom vrátane inkasa vo výške 450,- eur mesačne. Vlastní motorové vozidlo Peugeot 307, rok výroby približne 2007, cestovné výdavky do zamestnania má vo výške 100,- eur mesačne. Jej zdravotný stav je dobrý, výdavky v súvislosti s tým má okolo 30,- eur mesačne. Z potvrdení od spoločnosti FORTISCHEM a. s. z 29.7.2021 a 17.8.2021 /č. I. 110 a 128 spisu/ súd zistil, že otec maloletej pracoval v tejto spoločnosti od 1.4.2019 do 17.2.2020 na pozícii finančný riaditeľ. Pracovný pomer bol ukončený dohodou bez uvedenia dôvodu. Jeho pracovná morálka bola primeraná. Uvedený zamestnávateľ uviedol, že nakoľko riadenie finančného úseku vyžadovalo a vyžaduje veľmi vysoké nasadenie riadiaceho zamestnanca ako z časového tak aj z odborného hľadiska, vtedajšie vedenie spoločnosti vyhodnotilo prácu pána Q.yho za nie postačujúcu. Z daňového priznania dane z príjmov právnickej osoby spoločnosti FINCOME, s. r. o. za rok 2020 súd zistil, že celkový súhrn zdaniteľných príjmov v uvedenej spoločnosti bol 19.402,16 eur, základ dane 262,71 eur a daň 39,41 eur. Z účtovnej závierky uvedenej spoločnosti zostavenej k 31.12.2020 súd zistil, že celkové výnosy z hospodárskej činnosti uvedenej spoločnosti predstavovali 19.402,- eur, celkové náklady na hospodársku činnosť 19.258,- eur a výsledok hospodárenia za účtovné obdobie pred zdanením 144,- eur. Právne vec súd posúdil podľa § 62 ods. 2,3, ods. 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v platnom znení. Súd uviedol, že po zhodnotení zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že návrh otca o zníženie jeho vyživovacej povinnosti je opodstatnený iba z časti. Z výsledkov vykonaného dokazovania podľa súdu vyplývalo, že príjem otca v čase poslednej úpravy jeho vyživovacej povinnosti predstavoval v spoločnosti FORTISCHEM a. s. v priemere 3.688,- eur mesačne v čistom, pričom ku dňu 17.2.2020 došlo k rozviazaniu pracovného pomeru s ním dohodou z dôvodu, že otec maloletej nespĺňal ďalej predpoklady pre výkon práce stanovené uvedeným zamestnávateľom. V nasledujúcom období otec maloletej založil obchodnú spoločnosť FINCOME s. r. o., kde je výlučným spoločníkom a konateľom, v ktorej súvislosti je potrebné uviesť, že uvedená spoločnosť mala príjmy za rok 2020 vo výške 19.402,- eur, celkové náklady na hospodársku činnosť 19.258,- eur, teda vysoké výdavky v súvislosti s výkonom tejto podnikateľskej činnosti, pričom medzi najvyššie položky výdavkov patria cestovné výdavky, čo mal súd preukázané z účtovníctva uvedenej obchodnej spoločnosti a vyúčtovania cestovných nákladov. Otcovi maloletej je vyplácaná od uvedenej spoločnosti mzda vo výške 81,86 eur mesačne. K zmene pomerov od času poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca podľa súdu došlo taktiež na strane matky, ktorá už nepoberá rodičovský príspevok, ale sa zamestnala v riadnom pracovnom pomere, v súvislosti s čím jej pravidelný príjem zo zárobkovej činnosti z pracovného pomeru predstavuje okolo 820,- eur mesačne v čistom. Otec maloletej má vyživovaciu povinnosť na tri maloleté deti, matka maloletej taktiež na tri maloleté deti. Maloletá N. v súčasnosti naďalej chodí do predškolského zariadenia, pričom má bežné výdavky na krytie jej základných životných potrieb, jej zdravotný stav je dobrý. Na základe týchto zistení dospel súd k záveru, že v danom prípade sú splnené dôvody na zníženie vyživovacej povinnosti otca, keďže u neho došlo k podstatnému poklesu príjmu, pričom za primerané zníženie vyživovacej povinnosti súd považoval zníženie zo sumy 250,- eur mesačne na sumu 160,- eur mesačne s tým, že v prevyšujúcej časti potrieb je tieto povinná hradiť zo svojho príjmu matka, u ktorej sa príjem od času poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca podstatne zvýšil. O trovách účastníkov rozhodol súd v zmysle § 52 Civilného mimosporového poriadku, keďže účastníci náhradu trov konania nežiadali priznať.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletej. Poukázala na ustanovenie § 62 zákona č. 36/2005 Z. z. Matka namietala reálnosť a pravdivosť výšky cestovných nákladov otca, ktoré predstavovali sumu 2067,- eur, keďže v danom čase boli obmedzenia v súvislosti s opatreniami covid 19. Matka ďalej uviedla, že od augusta 2020 do júna 2021 bola otcovi od firmy FINPORTAL vyplatená provízia 27.532,67 eur, čo predstavuje priemerný mesačný príjem 2.502,97 eur. Otec má na danú lokalitu, kde žije nadštandardný príjem oproti matke, ktorá pracuje ako zdravotná sestra v detskej ambulancii v Prievidzi. Súd podľa nej neuviedol všetky výdavky, ktoré vydokladovala. K svojim majetkovým pomerom uviedla, že nevlastní žiadnu nehnuteľnosť. Od októbra 2020 býva v nájomnom byte so svojimi dcérami. Z mesačnej mzdy na život vzhľadom na jej výdavky nezostane nič. Matka si nedokáže vytvoriť finančnú rezervu. Otec o maloletú nejaví záujem, žije v rodinnom dome, kde síce spláca úvery, ale matka žije s dcérou v prenajatom byte, kde dáva viac ako 50 % zo mzdy len na nájom. Podľa matky má otec príjem cca 2.500,- eur mesačne od firmy FINPORTAL, čo je neporovnateľne viac ako má ona. Tvrdenie otca o tom, že zvažuje predať dom považovala za nepravdivé. Uviedla, že otec v apríli 2021 dostal od formy FINPORTAL 3.774,48 eur. Podľa matky súd neprihliadol na vyjadrenie

kolízneho opatrovníka o znížení výživného. Otec maloletej si neplní vyživovaciu povinnosť vo výške 250,- eur, ako mu bolo súdom stanovené a platí výživné len v rozsahu 40,- eur mesačne. Matka žiadala, aby súd ponechal výšku vyživovacej povinnosti tak, ako bola určená rozhodnutím Okresného súdu Prievidza č. k. 4P/46/2019-78 zo dňa 23.01.2020.

3. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie súhlasí v plnom rozsahu. Mal za to, že bolo preukázané, že sa zmenili jeho finančné pomery a matka maloletej už nepoberá rodičovský príspevok, ale je zamestnaná v riadnom pracovnom pomere. Uviedol, že po doručení rozhodnutia súdu hneď poslal dlžné výživné v sume 555,- eur a dňa 28.09.2021 výživné na mesiac október v sume 160 eur na účet matky. Bol toho názoru, že suma 160,- eur je adekvátne pre potreby trojročného dieťaťa, keď na vyživovacej povinnosti sa majú podieľať obaja rodičia. Poukázal na to, že matka dostáva na staršiu dcéru Veroniku (11 rokov) od bývalého manžela 40,- eur mesačne a 160,- eur na trojročnú považuje za nedostatočné výživné. Uviedol, že na základe návrhu matky, ktorá podľa otca odignorovala rozsudok súdu, mu súdny exekútor zablokoval účet, no neskôr mu tento bol odblokovaný a exekútorský úrad sa mu ospravedlnil. Na záver uviedol, že s odvolaním matky nesúhlasí v plnom rozsahu a žiada o potvrdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

4. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že maloletá od posledného rozhodnutia o výživnom v januári 2020 začala navštevovať materskú školu. Otec o maloletú nejaví záujem a nestretáva sa s ňou. Kolízny opatrovník zotrval na svojom predchádzajúcom vyjadrení a uviedol, že zníženie výživného nie je v záujme maloletej.

5. Matka v písomnej replike k vyjadreniu otca a k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedla, že s vyjadrením kolízneho opatrovníka súhlasí a s vyjadrením otca maloletej nesúhlasí. K vyjadreniu otca poukázala na to, že nový rozsudok o výživnom nie je ešte právoplatný, takže aj naďalej platí rozsudok č. k. 4P/46/2019-78 zo dňa 08.02.2020 v plnom znení. Nakoľko otec neprispieval na výživu v zmysle tohto rozsudku, matka sa obrátila na súdneho exekútora. Podľa matky otec ohľadne vyjadrení súdneho exekútora klamal. Matka doplnila, že výživné na jej staršiu dcéru, ktorú má s iným mužom, nie je predmetom tohto konania.

6. Kolízny opatrovník v písomnej duplike k vyjadreniu matky uviedol, že sa s vyjadrením matky oboznámil a zotráva na svojom predchádzajúcom vyjadrení.

7. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konania a nové rozhodnutie z nasledovných dôvodov:

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

10. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia 389 ods.1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Povinnosť súdov rozhodnutie odôvodniť v súlade s je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z článku 36 a nasledujúcich Listiny základných práv a slobôd, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou v konaní, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.

11. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

12. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností a možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

13. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

14. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

15. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že o vyživovacej povinnosti otca na maloletú N.u bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 4P/46/2019-78 zo dňa 23.01.2020, ktorým súd schválil dohodu rodičov, na základe ktorej sa otec maloletej počnúc dňom 01.01.2020 zaviazal platiť zvýšené výživné vo výške 250,- eur mesačne, čím došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 7P/6/2019-62 zo dňa 26.03.2019, ktorým bola určená vyživovacia povinnosť vo výške 180,- eur mesačne. V tom čase bol otec zamestnancom spoločnosti FORTISCHEM a. s. s príjmom v priemere 3.688,- eur mesačne netto. Matka maloletej poberala rodičovský príspevok a bývala s deťmi u svojej matky, ktorej prispievala na stravu a bývanie sumou 150,- Eur. Maloletá N. bola krátko pred dovŕšením veku 2 rokov.

17. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť o vyživovacej povinnosti k maloletemu dieťaťu potom, čo bola už vyživovacia povinnosť súdom určená, je zmena pomerov. Pri zohľadnení zmeny pomerov je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku, ktorým bola vyživovacia povinnosť súdom naposledy upravená (t. j. vtedy, keď ide o podstatnú zmenu pomerov). Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu. Z tohto dôvodu treba vždy skúmať, prečo došlo k skončeniu pracovného pomeru alebo skončeniu podnikania, aký bol príjem povinného v predchádzajúcich obdobiach, aké výdavky si uplatnil, či bolo nevyhnutné vynaložiť ich, alebo to nevyhnutné nebolo a pod. Súd môže na zníženie príjmu alebo majetku povinného prihliadnuť len vtedy, ak má skutočne za preukázané, že k nemu došlo v dôsledku objektívnej a nezvratiteľnej okolnosti, a nie zo špekulatívnych dôvodov.

18. Odvolací súd dospel v danej právnej veci k záveru, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nevyplýva dostatok skutkových a právnych záverov v tom smere, či a na základe akých vykonaných dôkazov boli v konaní preukázané také okolnosti, ktoré sa závažným spôsobom prejavili v pomeroch účastníkov konania (najmä otca maloletej), v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o úprave vyživovacej povinnosti otca k maloletej, ktoré by prípadne odôvodnili zmenu rozhodnutia súdu o výživnom na maloleté dieťa v rozhodnom období.

19. Ako už bolo uvedené vyššie, v čase predchádzajúcej súdnej úpravy vyživovacej povinnosti otca k maloletemu dieťaťu, otec pracoval v spoločnosti FORTISCHEM a. s. Nováky s príjmom v priemere 3.688,- eur mesačne netto. Z výsluchu otca súd zistil, že pracovný pomer v spoločnosti FORTISCHEM a. s. skončil vo februári 2020 z dôvodu, že pracovný pomer mal dohodnutý len na jeden rok, pričom firma išla do reštrukturalizácie a nepredĺžili mu pracovný pomer. Následne bol otec nezamestnaný do

01.06.2020, kedy založil spoločnosť FINCOME, s.r.o., kde je konateľom i spoločníkom. Otec uvádzal, že má dohodnutú mesačnú odmenu 100,- eur. Spoločnosť mala príjem za posledných 12 mesiacov okolo 20.000 eur. Z potvrdení od spoločnosti FORTISHEM a. s. zo dňa 29.07.2021 a 17.08.2021 súd prvej inštancie zistil, že otec maloletej pracoval v tejto spoločnosti od 01.04.2019 do 17.02.2020 na pozícii finančný riaditeľ. Pracovný pomer bol ukončený dohodou podľa § 60 Zákonníka práce bez uvedenia dôvodu. Zamestnávateľ súdu uviedol, že riadenie finančného úseku vyžadovalo veľmi vysoké nasadenie riadiaceho zamestnanca ako z časového tak aj z odborného hľadiska, čo vtedajšie vedenie spoločnosti vyhodnotilo u otca maloletej ako nie postačujúce. Z tohto dôvodu bol otec maloletej odvolaný z funkcie finančného riaditeľa a bol s ním ukončený pracovný pomer dohodou podľa § 60 Zákonníka práce.

20. Dohoda ako spôsob skončenia pracovného pomeru je dvojstranným právnym úkonom. Dôvod skončenia pracovného pomeru nemusí byť v dohode uvedený, s výnimkou podľa § 60 ods. 2 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení platnom v čase skončenia pracovného pomeru (ďalej len „Zákonník práce“), a to v prípade, že tak zamestnanec požaduje alebo ak sa pracovný pomer skončil dohodou z dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písm. a) až c) Zákonníka práce. Tieto dôvody skončenia pracovného pomeru podľa uvedených ustanovení majú s pohľadu zamestnanca zväčša objektívny charakter, pri ktorých je rozhodujúca vôľa zamestnávateľa. Z výsluchu otca, ako aj z potvrdení od jeho bývalého zamestnávateľa FORTISHEM a.s. vyplývalo, že pracovný pomer bol skončený dohodou bez uvedenia dôvodu. Ak dôvod skončenia pracovného pomeru nespočíval teda vo vyššie uvedených dôvodoch podľa § 63 ods. 1 písm. a) až c) Zákonníka práce, bolo povinnosťou súdu skúmať, či k takémuto skončeniu pracovného pomeru došlo z objektívnych dôvodov nezávislých na vôli zamestnanca, a teda, či týmto skončením pracovného pomeru sa otec bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku.

21. Podľa názoru odvolacieho súdu, v tejto súvislosti nepostačovali len vyššie uvedené potvrdenia od bývalého zamestnávateľa otca maloletej, ale bolo potrebné tieto skutočnosti bližšie preskúmať a na základe toho vyvodiť právne závery. Z potvrdení bývalého zamestnávateľa otca síce vyplývalo, že riadenie finančného úseku vyžadovalo vysoké nasadenie riadiaceho zamestnanca ako z časového tak aj z odborného hľadiska, čo vtedajšie vedenie spoločnosti vyhodnotilo u otca maloletej ako nie postačujúce, čo by mohlo byť samostatným dôvodom výpovede zo strany zamestnávateľa (nesplnenie predpokladov na výkon dohodnutej práce určených zamestnávateľom), no predmetný pracovný pomer takto nebol skončený, t. j. výpoveďou zo strany zamestnávateľa, ale bol skončený dohodou, teda aj z vôle otca maloletej. V konaní bolo potrebné preto skúmať akú povahu mal vlastne pracovný pomer otca v uvedenej spoločnosti, a teda, či išlo o riadny pracovný pomer na dobu neurčitú, či prípadne pracovný pomer na dobu určitú, keď otec tvrdil, že pracovný pomer mal dohodnutý na jeden rok a aká bola pracovná pozícia otca. Súd mal následne skúmať, či zamestnávateľ nemohol otca ďalej zamestnávať na inej pracovnej pozícii, resp. či vzhľadom na okolnosti skončenia pracovného pomeru nebolo len vôľou otca skončiť pracovný pomer z dôvodu prípravy na budúci výkon podnikateľskej činnosti. Súd si mal vyžiadať pracovnú zmluvu, na základe ktorej otec vykonával prácu pre tohto zamestnávateľa. Povahu pracovného pomeru otca k tomuto zamestnávateľovi bolo potrebné preskúmať aj v tom zmysle, či by otec nemal za určitých okolností nárok na odstúpné, keďže zamestnávateľ môže poskytnúť odstúpné aj v iných prípadoch, než v tých, ktoré sú uvedené v ustanoveniach Zákonníka práce. Aj v tomto smere bolo potrebné skúmať, či zo strany otca nešlo o vzdanie sa bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zárobku v podobe odstúpného, na ktoré by mal pravdepodobne nárok, ak by sa pracovný pomer skončil výpoveďou, či dohodou s vyššie uvedených dôvodov, alebo z vôle zamestnávateľa aj v iných prípadoch. Súd prvej inštancie v tomto smere pracovný pomer otca, ako aj okolnosti a dôvody jeho skončenia dostatočne v konaní nepreskúmal, a preto nemohol ani dospieť k záveru, že skončenie pracovného pomeru otca nemožno kvalifikovať ako vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania bez dôležitého dôvodu.

22. Z výpisu z obchodného registra bolo zistené, že spoločnosť FINCOME, s.r.o. so sídlom v Prievidzi, IČO: 530066825 vznikla dňa 03.04.2020, a teda krátku dobu potom, čo otec skončil pracovný pomer u zamestnávateľa FORTISHEM, a. s. trvajúci od 01.04.2019 do 17.02.2020. Z potvrdenia spoločnosti FINCOME, s.r.o. súd zistil, že otec mal v období jún 2020 až marec 2021 vyplatenú čistú priemernú mesačnú mzdu vo výške 81,86 eur. Otec je zároveň jediným spoločníkom a konateľom predmetnej spoločnosti. Pokiaľ otec je zároveň aj zamestnancom uvedenej spoločnosti, bolo potrebné skúmať pracovný pomer otca v tejto spoločnosti (pracovnú zmluvu otca), ako aj to, v akom rozsahu otec vykonáva prácu pre túto spoločnosť, keďže otcovi bola vyplatená mesačná mzda v nižšej sume, než je minimálna mzda.

23. Z daňového priznania za zdaňovacie obdobie od 03.04.2020 do 31.12.2020 vyplývalo, že príjem spoločnosti bol vo výške 19.402,16 eur a náklady na hospodársku činnosť vo výške 19.258,23 eur, teda zisk spoločnosti bol 143,93 eur. Z výpisu z osobného účtu otca v spoločnosti Slovenská sporiteľňa a.s. vyplýva, že otcovi boli na tento účet vyplácané zo spoločnosti FINCOME, s.r.o. mesiace za apríl, máj, jún 2021 oveľa vyššie sumy, než je zisk spoločnosti za predchádzajúce zdaňovacie obdobie a než je dohodnutá odmena z pracovnej činnosti otca pre túto spoločnosť (ktorej výšku 100 eur v konaní deklaroval otec), pričom súd prvej inštancie sa touto skutočnosťou nezaoberal. Taktiež z výpisu z účtu spoločnosti FINCOME, s.r.o. vyplýva, že tejto spoločnosti boli vyplácané pravidelne a vo väčšej výške platby od protiúčtu FINPORTAL. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti uviedol, že malo ísť o provízie vyplatené otcovi, no bližšie uvedené neodôvodnil a tieto platby ani neskúmal. Okrem toho, otec mohol disponovať aj viacerými bankovými účtami, ktorú skutočnosť mohol súd zistiť prípadnou lustráciou bankových účtov otca. Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie dostatočne nezaoberal ani skúmaním ďalších majetkových pomerov otca a ich prípadnou likviditou za účelom zabezpečenia majetku otca tak, aby si mohol otec plniť vyživovaciu povinnosť na maloletú, pričom sám otec uvádzal, že uvažuje o predaji rodinného domu, ktorého je vlastníkom. Tiež je potrebné poukázať na to, že otec spláca mesačne úvery vo výške 1.477 eur, pričom súd prvej inštancie v konaní neskúmal, z akých finančných zdrojov hradí splátky týchto úverov. Za tohto stavu odvolací súd dospel k záveru, že právny názor súdu prvej inštancie o splnení dôvodov na zníženie vyživovacej povinnosti otca z dôvodu podstatného poklesu jeho príjmu je pre nedostatočne zistený skutočný stav vecí predčasný.

24. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

25. V ďalšom konaní súd prvej inštancie viazaný vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu, doplní dokazovanie v hore naznačenom smere za účelom posúdenia, či došlo k zmene pomerov odôvodňujúcej zmenu zníženia vyživovacej povinnosti zo strany otca podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, najmä dôsledne preskúma okolnosti a dôvody skončenia pracovného pomeru otca v spoločnosti FORTISCHEM a.s. (v zmysle bodu 21.), zistí príjem otca z pracovného pomeru v spoločnosti FINCOME, s.r.o., ako aj odmenu zo zisku tejto spoločnosti, prešetrí osobné a celkové majetkové pomery otca a jeho životnú úroveň. Rovnako zistí osobné, zárobkové a majetkové pomery matky, ako aj odôvodnené potreby maloletej N.y a následne vo veci opätovne rozhodne rozsudkom, ktorý bude spĺňať náležitosti podľa § 220 CSP.

26. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie znova rozhodne o trovách prvoinštančného konania, ako aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).